

Păcală în satul lui

-fragment-

I se urâse și lui Păcală să tot umble răzleț prin lume, așa fără de nici o treabă, numai ca să încurce trebile altora și să râdă de prostia oamenilor. Se hotărî dar să se facă și el om așezat, ca toți oamenii de treabă, să își întemeieze casa lui, să-și agonisească¹ o moșioară², – vorbă scurtă, – să se astâmpere odată. (...)

Și găsi Păcală chiar mai la marginea satului o femeie, al cărei bărbat se dusese la pădure să aducă lemne. Nu-i vorbă, muierea îi spunea mereu că teacă, că

¹ a agonisi = a dobândi, a câștiga prin muncă

² moșioară = mică moșie; teren aflat în proprietatea cuiva

pungă¹, că nu-i este bărbatul acasă, că ce va zice lumea; Păcală ținea și el să rămână așa într-un unghi² al casei, într-un șopron³, în pridvor⁴, unde o fi, numai ca să nu fie casa pustie. N-avea biata muiere încotro, trebuia să-l primească, dar îi și spuse să se culce și să doarmă, c-o fi ostenit de drum, sărmanul de el!

„Ce-o să mai fie și asta?!” grăi Păcală. (...) și Păcală, în loc de a adormi, trăgea când cu ochiul drept, când cu cel stâng, ca să vadă cele ce se petrec în casă și împrejurul casei.

Nici nu se înseră bine, și muierea începu să fiarbă, să frigă, să coacă, să

¹ că teacă, că pungă = expresie folosită de cineva care se codește să facă ceva și caută pretexte

² unghi = ungher, colț

³ șopron = magazie mică în care se țin uneltele sau nutrețul

⁴ pridvor = un fel de terasă cu balustradă care înconjoară casele țărănești

